

Arrest

nr. 320 032 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. VERSTRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 2003.

1.2. Verzoekster dient op 4 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV).

1.3. Verzoekster wordt op 30 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 9 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan Boon, subclan Garyeele. U bent geboren in 2003 in Dhagran, gelegen in het district Beledweyne van de regio Hiiraan waar u heel uw leven verbleef.

U woonde samen met uw moeder, uw vader, uw broer, uw tante langs vaderskant, uw oma en de kinderen van uw tante. U kreeg wiskunde- en Engelse les van uw vader. U hielp uw moeder met de huishoudelijke taken zoals de kleren wassen, afwassen en opruimen. Op 24 januari 2022 werd uw vader vermoord omwille van een grondconflict. In september 2022 vertelde uw tante A. dat ze u zou uithuwen aan haar zoon H., die lid was van AlShabaab. U weigerde hem te huwen. Uw oma en uw tante die ook lid was van Al-Shabaab, sloegen u, folterden u en sloten u op in een kamer. Na één nacht kwam uw moeder tot bij u en vertelde ze dat u moest zeggen dat u het huwelijk zou aanvaarden en dat ze u zou helpen vluchten. U vertelde aan uw tante en uw oma dat u het huwelijk met H. accepteerde. Uw tante en uw oma begonnen het huwelijk te organiseren, en vertelden u dat ze u opnieuw zouden besnijden. Diezelfde nacht, ging u te voet met uw moeder naar een nabijgelegen dorp genaamd Baareey. De ochtend daarop ging u per auto naar Beledweyne waar u werd opgewacht door uw oom langs moederskant. Diezelfde dag werd uw oom gebeld door H. die hem bedreigde met de dood. Uw oom besloot om u per vliegtuig naar Mogadishu te sturen zodat u het land kon verlaten.

U vertrok op 14/10/2022 uit Mogadishu per vliegtuig naar Kenia met een vals paspoort. U bent daar gebleven in het huis van de smokkelaar te Nairobi. Op 03/11/2022 vertrok u per vliegtuig naar België waar u op dezelfde dag arriveerde. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 04/11/2022.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u een gedwongen huwelijk te moeten ondergaan waarvoor u opnieuw zal worden besneden.

U legt een medisch attest en een e-mail neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Op 14/06/2024 maakte u opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

1. Uw verklaringen over het gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab stroken niet met de landeninformatie.

- *Hoewel het CGVS erkent dat gedwongen huwelijken met leden van Al-Shabaab plaatsvinden in Somalië is dit eerder de uitzondering. De meeste huwelijken met leden van Al-Shabaab zijn vrijwillig of onder sterke druk van de ouders en de clan (zie administratief dossier), quod non in casu.*
- *U verklaart dat u zou verplicht worden om uw toekomstige man overal naar toe te volgen (CGVS, p22-23). Volgens de informatie van het CGVS blijven de vrouwen van Al-Shabaab strijders net thuis. De mannen wonen in een basis en keren maar af en toe terug naar huis (zie administratief dossier).*

2. Uw profiel als huwelijkskandidaat voor een lid van Al-Shabaab is niet aannemelijk.

- *U haatte Al-Shabaab (CGVS, p11). Ondanks de overtuigingspogingen van uw tante, weigerde uw vader om lid te worden van de organisatie daar hij gekant was tegen hun ideologie (CGVS, p19). Uw vader was niet gelukkig met het lidmaatschap van zijn zus bij Al-Shabaab en zou nooit hebben toegelaten dat u met een lid van Al-Shabaab zou huwen (CGVS, p18-19). Ook uw moeder vertelde u dat trouwen met een lid van*

Al-Shabaab uw leven ondraaglijk zou maken (CGVS, p14). U weigerde zelf tevens herhaaldelijk de voorstellen om te huwen met een lid van Al-Shabaab tot het punt dat u als straf werd gefolterd en opgesloten (CGVS, p14,21,23). Met een leugen ontliet u uiteindelijk het huwelijk en het dorp. Dat u geen betrouwbare partner voor uw neef en Al-Shabaab bent is duidelijk.

3. U legt inconsistente verklaringen af.

- Op het CGVS verklaart u dat uw moeder werd opgepakt nadat ze u hielp vluchten uit Somalië (CGVS, p25). Ondanks het belang van deze gebeurtenis voor uw relaas heeft u dit niet vermeld bij de DVZ (CGVS-Vragenlijst).

- Enerzijds verklaart u dat uw oma en tante uw moeder hebben benaderd om te melden dat ze u wilden uithuwen aan H., waarna uw moeder het aan u vertelde (CGVS, p13-14). Anderzijds stelt u dat uw tante u persoonlijk heeft benaderd om u over het huwelijk in te lichten (CGVS, p17). Daarnaast verklaart u dat uw moeder werd aangesproken tijdens de rouwperiode na de dood van uw vader (CGVS, p13). Uw vader stierf in januari 2022 (CGVS, p15). U stelt dat de rouwperiode vier maanden duurt, maar dat uw tante in september het huwelijk heeft voorgesteld (CGVS, p17). Gezien het belang van deze gebeurtenissen voor uw relaas kan er verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen aflegt.

4. Het is niet aannemelijk dat u en uw moeder midden in de nacht alleen door Al-Shabaab gebeïd reisden.

- Volgens de landeninformatie van het CGVS is het verboden voor vrouwen om hun huis te verlaten zonder mannelijke begeleider in Al-Shabaab gebied (zie administratief dossier). In uw dorp legde Al-Shabaab strikte regels op aan vrouwen, zoals specifieke kledingvoorschriften en een verbod op tewerkstelling (CGVS, p11 & p18). De meerderheid van de bewoners steunde Al-Shabaab, er woonden zelfs leden in het dorp waaronder leden van uw familie (CGVS, p11-12). Het is daarom niet aannemelijk dat u en uw moeder midden in de nacht een uur wandelden naar een ander dorp, en dat uw moeder daarna nog eens alleen terugkeerde (CGVS, p14).

5. Uw gedrag nadat u bent gevlucht uit Somalië is niet aannemelijk.

- Aangezien uw moeder u hielp vluchten en zo het bevel van Al-Shabaab dwarsboomde en daarom gevaar liep, kan er verwacht worden dat u zich beter informeerde naar haar toestand. U zegt dat uw oom in Beledweyne heeft gebeld met uw moeder, maar dat u zelf niet in staat was om met haar te praten omdat u zich niet goed voelde (CGVS, p25). Gevraagd of het niet verdacht was dat uw moeder belde met uw oom op dezelfde dag dat u was gevlucht, verandert u uw antwoord en zegt u dat u niet zeker bent of ze effectief hebben gebeld (CGVS, p30). U wou vorige week bellen met uw zus, maar dat ging niet omdat ze niet online was op WhatsApp (CGVS, p24). U hebt eerder gevraagd naar de toestand van uw moeder, maar u kan enkel vertellen dat ze werd vrijgelaten (CGVS, p25). Gevraagd waarom u geen contact hebt met uw moeder zegt u dat het te gevaarlijk is omdat ze zullen te weten komen waar u bent (CGVS, p10). Uw tante zou weten dat uw moeder u heeft helpen vluchten. Gevraagd naar wat er zou gebeuren moest uw tante weten dat u hier bent zegt u dat er niets zou gebeuren (CGVS, p25). U legt wijzigende en niet aannemelijk verklaringen af. Gezien de ernst van de situatie en het gevaar dat uw moeder liep, kan er verwacht worden dat u meer moeite stak in het informeren naar en contacteren van uw moeder.

6. Het gedrag van uw tante is niet consistent.

- U weigerde te huwen waarna u door uw tante en grootmoeder zwaar werd mishandeld en opgesloten in een kamer (CGVS, p14). U vertelde dat u toch zou trouwen met H. waarop u werd vrijgelaten en uw tante begon met het huwelijk te organiseren. Uw tante vertelde u dat u opnieuw moest worden besneden (CGVS, p21-22). Diezelfde avond bent u met de hulp van uw moeder gevlucht uit Dhagran (CGVS, p23). Doordat u meermaals het huwelijk weigerde, zelfs nadat u gefolterd werd, toonde u aan hoezeer u gekant was tegen het huwelijk (CGVS, p14). Het is bijgevolg compleet ongeloofwaardig dat uw tante u geloofde toen u plots het huwelijk toch accepteerde, u meteen vrijliet en u zodoende de kans gaf om te ontsnappen.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard om hetgeen voorafgaat te wijzigen.

De e-mail toont louter aan dat u een afspraak had voor een medisch onderzoek. Uw opmerkingen ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben enkel betrekking op uw kennis van uw regio van herkomst. U verklaart dat u opnieuw zou worden besneden omwille van het gedwongen huwelijk met H.

(CGVS, p22). Het door u geschetste gedwongen huwelijk wordt ongeloofwaardig bevonden bijgevolg geldt hetzelfde voor uw vrees om opnieuw besneden te worden.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw vluchtmotieven kan er ook niet worden vanuit gegaan dat u omwille van uw alleenstaandheid een gegronde vrees bij terugkeer zou hebben, hetgeen u overigens zelf nooit aanhaalde. Bovendien heeft u nog twee broers, een oom van vaderszijde en een hulpvaardige oom van moederszijde die uw reis uit Somalië regelde (CGVS, p.8-9,14,23-24,28-29).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun

bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die

vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, verstrekt verzoekster volgende toelichting bij haar enig middel:

"Aangaande het asielrelaas en de vluchtmotieven van de verzoekster

-4.3.1. Het Commissariaat- Generaal motiveert vooreerst dat verzoeksters verklaringen niet geloofwaardig zijn.

-4.3.1.1.

Zo motiveert het CGVS dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster samen met haar moeder, midden in de nacht haar dorp kon verlaten naar een ander dorp en dat haar moeder hierna nog helemaal alleen terugkeerde.

Verzoekster wenst hierbij te benadrukken dat zij en haar moeder midden in de nacht uit het dorp zijn gevlucht, net om de controles van Al Shabaab zoveel mogelijk te omzeilen. Verzoekster wenst op te merken dat Al Shabaab enkel de auto's controleren 's nachts, maar niet alle personen, waardoor zij op die manier uit het dorp zijn kunnen vluchten.

-4.3.1.2.

Verder wenst verzoekster ook op te merken dat zij maar 1x met haar oom contact heeft gemaakt, toen zij nog in Somalië was, om te informeren achter de toestand van haar moeder nadat zij opgepakt werd.

Sindsdien heeft zij geen contact meer met haar familie kunnen maken en heeft zij aldus ook geen bijkomende informatie meer over de situatie met haar moeder.

-4.3.2.

Verder is verzoekster ernstig gegriefd door de motivering van het CGVS al zou er geen geloof gehecht worden aan haar verklaringen betreffende het gedwongen huwelijk met Al Shabaab, want dit zou niet overeenstemmen met de algemeen gekende landeninformatie.

-4.3.2.1. Het CGVS houdt geen rekening met verschillende persoonlijke elementen in hoofde van verzoekster.

Vooreerst is verzoekster afkomstig uit een regio die volledig onder controle ligt van Al Shabaab, wat zelfs in de bestreden beslissing niet betwist wordt: [...]

Verzoekster is van mening dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met het feit dat verzoekster afkomstig is uit een regio dat één van de bolwerken van Al Shabaab is, wat als een persoonlijke omstandigheid dient te worden genomen bij het nemen van een beoordeling omtrent haar risico op een gedwongen huwelijk.

-4.3.2.2.

Dit blijkt ook uit het EASO Country Guidance: Somalia (August 2023): [...]

-4.3.2.3.

Verzoeksters verklaringen liggen volledig in lijn met de manier waarop Al Shabaab jonge vrouwen behandelt in Somalië.

Dit wordt ook aangetoond in het recente EASO Country Guidance: Somalia (August 2023) rapport: [...]

Het CGVS houdt onvoldoende rekening met de algemene context van vrouwen in Somalië en hoe Al Shabaab hen misbruikt. Zeker in een regio zoals Hiraan, wat één van de bolwerken is van Shabaab.

Verzoekster verklaringen dienen binnen deze algemene context beoordeeld te worden.

-4.3.2.3.

Het CGVS houdt onvoldoende rekening met verzoeksters verklaringen hieromtrent. Zij is een alleenstaande vrouw en zij woonde enkel samen met haar moeder en een tante, die lid was van Al Shabaab. Haar vader was reeds overleden.

Verzoekster bevond zich aldus in een zeer kwetsbare positie, wat opnieuw als persoonlijk element moet bekeken worden.

Zeker gezien het weigeren of wegvlugten van zo'n gedwongen huwelijk een sociaal stigma met zich meebrengt, waarbij verzoekster ook geen netwerk heeft om op terug te vallen indien zij zou moeten terugkeren naar Somalië: [...]

De motivering van het CGVS dat verzoekster "geen profiel als huwelijkskandidaat" zou hebben is dan ook compleet overbodig.

Zoals verzoekster verklaarde, en het CGVS in haar bestreden beslissing zelfs beaamt, worden gedwongen huwelijken vooral onder druk van clanleden georganiseerd, in casu de tante van verzoekster waar zij bij in woonde.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, zijn gedwongen huwelijken in Somalië eerder een gewoonte dan een uitzondering.

Een gedegen en zorgvuldig onderzoek werd niet gevoerd.

4.3.4.

Verzoekster stelt vast dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met verschillende persoonlijke elementen in haar hoofde die een verhoogd risico geven op vervolging door Al Shabaab omdat zij hen ontvlucht is voor een gedwongen huwelijk.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.

4.4. Aangaande de nood aan subsidiaire bescherming overeenkomstig het artikel 48/4 Vw

- 4.4.1. Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4 §2 c) Vw

Het artikel 48/4 Vw stelt het volgende: [...]

Het Commissariaat- Generaal motiveert in de bestreden beslissing dat het willekeurig geweld in Somalië niet van dermate hoog niveau is iedere burger hiervan het slachtoffer kan worden.

-4.4.1.1.

Echter zijn er in hoofde van verzoekster wel degelijk verschillende elementen aanwezig die tot een verhoogd risico lopen in hoofde van verzoekster indien zij dient terug te keren naar Hiraan.

Dit blijkt ook uit het recente EUAA Country Guidance: Somalia (August 2023): [...]

Vooreerst is verzoekster extra kwetsbaar gelet op het feit dat zij een vrouw is, die gevisieerd werd door Al Shabaab. Verzoekster is ook een alleenstaande vrouw en zal niet kunnen terugvallen op een sociaal netwerk in haar dorp en/of clan, gezien zij een gedwongen huwelijk is ontvlucht. Hiermee werd onvoldoende rekening gehouden door het CGVS bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming.

-4.4.1.2.

Verder blijkt ook uit het EUAA Country of Origin Report: Somalia-Security Situation, February 2023 dat verzoeksters regio onder controle is van Al Shabaab: [...]

-4.4.1.3.

Uit hetzelfde rapport blijkt dat er nog steeds veel burgerslachtoffers te betreuren zijn in haar regio van herkomst: [...]

Verder: [...]

Ook clanconflicten teisteren de regio: [...]

Het CGVS houdt ook geen rekening met het feit of verzoekster wel veilig naar haar regio zou kunnen terugkeren. Want uit hetzelfde EASO rapport blijkt dat de wegen die leiden naar Hiraan, dot de meest gevaarlijke en problematische behoren: [...]

Dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met verzoeksters verhoogde kwetsbaarheid, alsook met de nog steeds aanhoudende veiligheidsconflicten in de regio van verzoekster.

De bestreden beslissing dient minstens vernietigd en teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verder onderzoek.

- 4.2.2.

Het Commissariaat- Generaal toont aldus niet aan dat zij rekening houdt met de actuele veiligheidssituatie in Somalië, rekening houdend met haar verhoogde kwetsbaarheid.

Een nieuw onderzoek dringt zich op, zo niet, volgt er een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.3.

Besluit

Verzoekende partij heeft wel degelijk kunnen aantonen dat zij een actuele vrees heeft indien zij dient terug te keren naar Somalië.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht.”

3. Aanvullende nota

Verzoekster maakt op 19 november 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin ze verwijst naar de vrouwelijke genitale verminking die ze heeft ondergaan en een verklaring van een maatschappelijk werker van GAMS bijvoegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees om gedwongen te worden om te huwen door haar tante en grootmoeder met een lid van Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er verschillende standpunten terug te vinden zijn omtrent de prevalentie van gedwongen huwelijken met Al-Shabaab strijders. Hoewel wordt aangegeven dat een gedwongen huwelijk met Al-Shabaab leden wel voorkomt, doch dat de meeste huwelijken vrijwillig lijken, wordt dit standpunt tevens genuanceerd. Zo wordt aangegeven dat de “vrijwillige” keuze niet los kan worden gezien van de sterke druk van ouders en de verwachtingen van de clan. Tevens wordt verwezen naar andere bronnen, die stellen dat gedwongen huwelijken in gebieden die door deze groepering wordt gecontroleerd, vaak voorkomen (*“frequent occurred”*). Al-Shabaab zou meisjes tussen 14 jaar en 20 jaar dwingen om te huwen met strijders, waarbij de families doorgaans geen andere keuze hadden dan hiermee instemmen, omdat zij anders gewelddaden kunnen verwachten. In Al-Shabaab gecontroleerde gebieden wordt gedwongen rekrutering gebruikt als een beloning voor bestaande strijders of voor het aantrekken van nieuwe rekruten (zie EAA, *“Somalia: targeted profiles”*, september 2021, p. 32 en 36-37). In het kader van een individuele beoordeling van het reëel risico op vervolging stelt de EUAA dat rekening moet worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden, zoals onder meer de prevalentie van de praktijk in de regio van herkomst, de leeftijd, de sociaaleconomische status van de familie, de clan en familietradities enzovoort (zie EUAA, *“Country Guidance Somalia”*, augustus 2023, p. 130-131).

5.1.3. Rekening houdend met voorgaande landeninformatie, acht de Raad het motief in de bestreden beslissing dat gedwongen huwelijken in Somalië eerder de uitzondering betreffen, niet pertinent. De landeninformatie is niet eenduidig in deze beoordeling, waarbij er tevens sprake is van bronnen die gewag maken van vaak voorkomende (*“frequent”*) gevallen van gedwongen huwelijken. Dit geldt eens te meer, aangezien verzoeksters regio van herkomst, Hiraan één van de bolwerken van Al-Shabaab betreft, waarbij uit de landeninformatie blijkt dat gedwongen huwelijken vaker voorkomen in gebieden die door Al-Shabaab worden gecontroleerd. De Raad acht verder het motief dat verzoeksters profiel als huwelijkskandidaat voor een lid van Al-Shabaab niet aannemelijk is, tevens overtollig. Er blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat Al-Shabaab enkel meisjes of vrouwen zouden selecteren die een bijzondere affiniteit met de groepering hebben of die als *“betrouwbaar”* zouden kunnen worden beschouwd. Deze vaststelling houdt evenwel niet in dat zonder meer dient te worden aangenomen dat verzoekster het slachtoffer werd van een poging tot het voltrekken van een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab. Dit dient nog steeds op individuele basis te worden beoordeeld.

5.1.4. Na een zorgvuldige analyse van verzoeksters dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het gedwongen huwelijk, dat verzoekster diende aan te gaan met de zoon van haar tante, die lid is van Al-Shabaab. Waar zij stelt dat haar verklaringen volledig in lijn liggen met de wijze waarop Al-Shabaab jonge vrouwen behandelen, merkt de Raad op dat uit de landeninformatie, waar ze ook zelf naar verwijst, juist blijkt dat Somalische vrouwen indien ze trouwen met een lid van Al-Shabaab, over het algemeen niet verhuizen en bij hun familie en gemeenschap blijven wonen, wat tegenstrijdig is met wat ze verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud, met name dat ze haar toekomstige man overal naartoe zou moeten volgen (zie NPO, p. 22-23). Ze kan dan ook niet volhouden dat haar verklaringen zonder meer in lijn liggen met de wijze waarop Al-Shabaab jonge vrouwen behandelen. De Raad onderstreept verder dat verzoekster niet consistent was in haar verklaringen tegenover wie haar tante haar voornemen uitte om verzoekster te laten huwen met haar zoon. Verzoekster verklaarde enerzijds dat haar tante haar persoonlijk hiervan op de hoogte te stellen en anderzijds dat haar moeder hiervan op de hoogte werd gesteld door haar tante en oma, waarna verzoeksters moeder haar op de hoogte bracht (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 13-14 en 17). Tevens slaagde verzoekster er niet in om eenduidige verklaringen af te leggen omtrent het tijdstip waarop haar tante het voornemen om haar uit te huwelijken heeft geuit. Verzoekster draagt geen dienstige argumenten aan, die deze pertinente vaststellingen onderuit halen of hier een ander licht op werpen.

5.1.5. Verzoekster slaagt er evenmin in aannemelijk te maken dat zij samen met haar moeder erin is geslaagd om 's nachts alleen door de straten te zwerven en zo te vluchten. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat vrouwen hun huis niet mogen verlaten zonder een mannelijke begeleider in Al-Shabaab gebied. Bovendien verklaarde verzoekster dat Al-Shabaab zeer aanwezig was, dat de meerderheid van de bewoners hen steunde en dat er leden van Al-Shabaab in het dorp leefden, niet in het minst haar eigen familieleden in haar huis (zie NPO, p. 11-12 en 18). Dat verzoekster en haar moeder in het midden van de nacht naar een ander dorp konden wandelen, waarna haar moeder nog eens terugkeerde, is in deze omstandigheden onaannemelijk. Waar verzoekster stelt dat Al-Shabaab 's nachts enkel auto's controleren, maar geen personen, wijst de Raad erop dat dit een blote bewering betreft.

Met dit betoog bevestigt verzoekster alleszins dat Al-Shabaab ook 's nachts patrouilleerde, wat het eens zo onaannemelijk maakt dat zij niet zouden zijn tegengehouden.

5.1.6. De commissaris-generaal stelde verder op goede gronden vast dat het gedrag van verzoekster tante weinig consistent is en dat *“U weigerde te huwen waarna u door uw tante en grootmoeder zwaar werd mishandeld en opgesloten in een kamer (CGVS, p14). U vertelde dat u toch zou trouwen met H. waarop u werd vrijgelaten en uw tante begon met het huwelijk te organiseren. Uw tante vertelde u dat u opnieuw moest worden besneden (CGVS, p21-22). Diezelfde avond bent u met de hulp van uw moeder gevlucht uit Dhagran (CGVS, p23). Doordat u meermaals het huwelijk weigerde, zelfs nadat u gefolterd werd, toonde u aan hoezeer u gekant was tegen het huwelijk (CGVS, p14). Het is bijgevolg compleet ongeloofwaardig dat uw tante u geloofde toen u plots het huwelijk toch accepteerde, u meteen vrijliet en u zodoende de kans gaf om te ontsnappen.”* Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeksters tante meer argwaan zou hebben bij de plotse toestemming van verzoekster – die zij eerder, zelfs onder foltering, weigerde te geven – en dat zij verzoekster dan ook nauwlettend in het oog zou houden of andere maatregelen zou treffen om te verhinderen dat verzoekster zou vluchten.

5.1.7. Verzoekster stelt nog dat zij een alleenstaande vrouw is, die samenwoonde met haar moeder en haar tante, haar vader reeds is overleden en ze zich in een kwetsbare positie bevindt, zeker gelet op het feit dat het weigeren van een huwelijk met een lid van Al-Shabaab een sociaal stigma met zich meebrengt en ze geen netwerk heeft om op terug te vallen. Hiermee maakt zij evenwel niet aannemelijk dat zij het slachtoffer werd van een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab, mede gelet op bovenstaande vaststellingen. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert in haar verzoekschrift, heeft ze bovendien wel degelijk een netwerk om op terug te vallen, aangezien haar oom die haar heeft geholpen haar land te verlaten zich nog in Somalië bevindt en ze niet aannemelijk maakt dat hij haar in de toekomst niet zou willen bijstaan bij terugkeer naar Somalië. Bovendien verklaart verzoekster dat ook haar moeder zich nog in Somalië bevindt. Wat betreft de gevolgen van verzoeksters moeder, nadat zij haar hielp het gedwongen huwelijk te ontvluchten, brengt verzoekster niets dienstig in tegen de pertinente overwegingen dat *“Aangezien uw moeder u hielp vluchten en zo het bevel van Al-Shabaab dwarsboomde en daarom gevaar liep, kan er verwacht worden dat u zich beter informeerde naar haar toestand. U zegt dat uw oom in Beledweyne heeft gebeld met uw moeder, maar dat u zelf niet in staat was om met haar te praten omdat u zich niet goed voelde (CGVS, p25). Gevraagd of het niet verdacht was dat uw moeder belde met uw oom op dezelfde dag dat u was gevlucht, verandert u uw antwoord en zegt u dat u niet zeker bent of ze effectief hebben gebeld (CGVS, p30). U wou vorige week bellen met uw zus, maar dat ging niet omdat ze niet online was op WhatsApp (CGVS, p24). U hebt eerder gevraagd naar de toestand van uw moeder, maar u kan enkel vertellen dat ze werd vrijgelaten (CGVS, p25). Gevraagd waarom u geen contact hebt met uw moeder zegt u dat het te gevaarlijk is omdat ze zullen te weten komen waar u bent (CGVS, p10). Uw tante zou weten dat uw moeder u heeft helpen vluchten. Gevraagd naar wat er zou gebeuren moest uw tante weten dat u hier bent zegt u dat er niets zou gebeuren (CGVS, 25). U legt wijzigende en niet aannemelijk verklaringen af. Gezien de ernst van de situatie en het gevaar dat uw moeder liep, kan er verwacht worden dat u meer moeite stak in het informeren naar en contacteren van uw moeder.”*

5.1.8. Verzoekster laat verder de bespreking in de bestreden beslissing van de door haar neergelegde documenten onbesproken, met name *“De e-mail toont louter aan dat u een afspraak had voor een medisch onderzoek. Uw opmerkingen ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben enkel betrekking op uw kennis van uw regio van herkomst. U verklaart dat u opnieuw zou worden besneden omwille van het gedwongen huwelijk met H. (CGVS, p22). Het door u geschetste gedwongen huwelijk wordt ongeloofwaardig bevonden bijgevolg geldt hetzelfde voor uw vrees om opnieuw besneden te worden.”* Deze motieven, waartegen verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkeld, worden door de Raad overgenomen.

5.1.9. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.10. Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan medische attesten bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad,

gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad echter vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is. De verklaring van de maatschappelijk assistent van GAMS waarin hij aangeeft dat verzoekster VGV type II heeft, waarbij haar labia majora en vaginale opening intact zouden zijn en ze vreest opnieuw te worden onderworpen aan VGV, brengt de voorgaande beoordeling niet aan het wankelen. De overtuiging van de maatschappelijk werker dat de beslissing van de commissaris-generaal dient te worden vernietigd voor de organisatie van een bijkomend persoonlijk onderhoud, volstaat niet. Er werd immers reeds vastgesteld dat verzoekster er niet in slaagde aannemelijk te maken dat ze bij terugkeer opnieuw besneden zou worden, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen dat ze gedwongen zou worden te huwen met haar neef H. en er dus ook geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaring dat ze omwille van haar huwelijk opnieuw besneden moest worden van haar tante en grootmoeder.

5.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Hiraan, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of (...), in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van

de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke

aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

5.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoekster gaat niet in op de het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In haar verzoekschrift brengt zij ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan. In zoverre zij zou verwijzen naar haar verhoogde kwetsbaarheid, volgend uit haar vluchtrelaas, verwijst de Raad naar de voorgaande punten, waaruit reeds is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas.

5.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Hiraan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van haar raadsman en een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES